MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS IV)
Klosterneuburg, Anfang 14. Jh. Seite 233r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

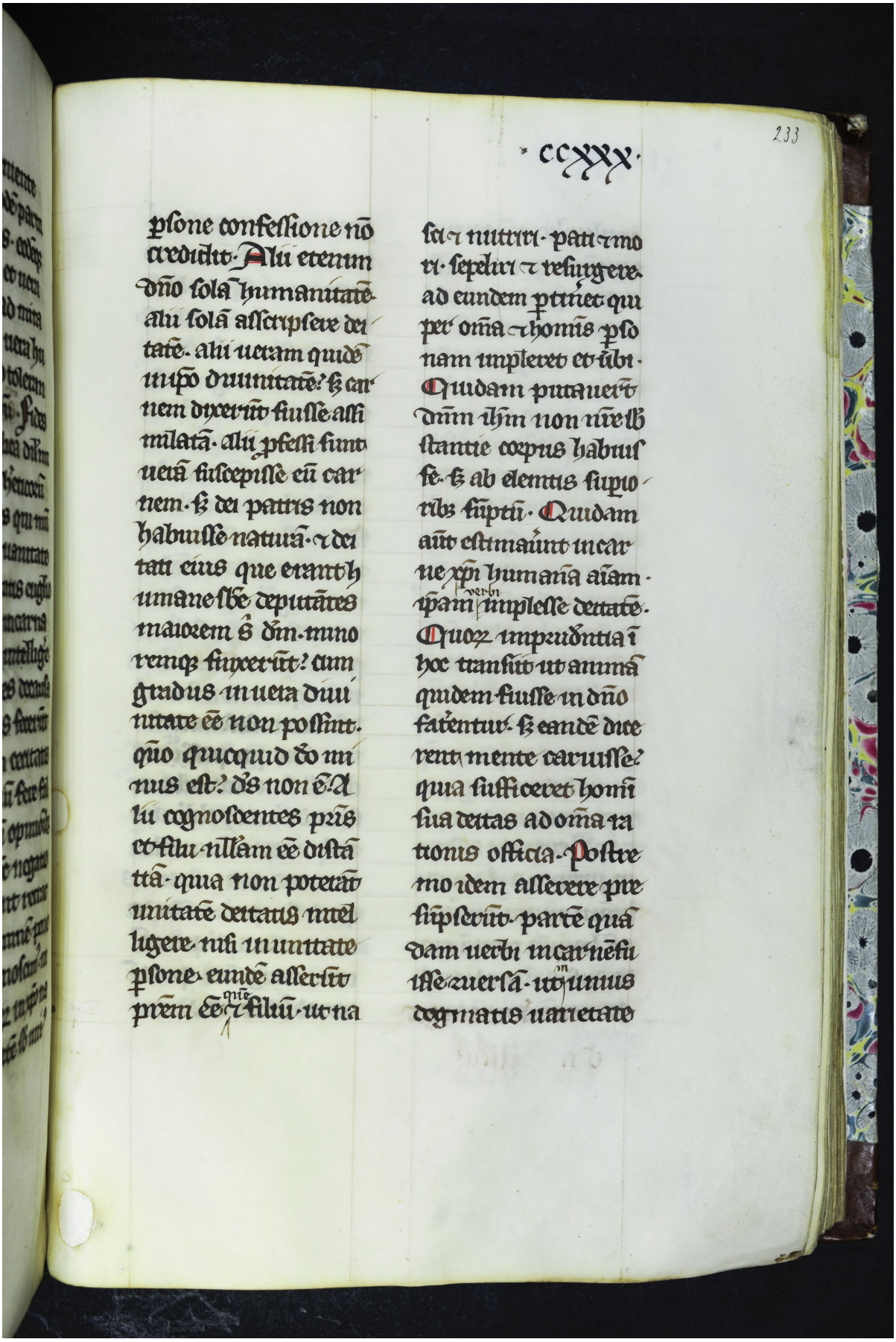

psone confessione nō
crediderit. Alii etenim
dn̄o solā humanitatē.
alii solā asscripsere dei
tatē. alii ueram quidē
in ipō diuinitatē? sz car
nem dixerūt fuisse assi
milatā. alii pfessi sunt
uerā suscepisse eū car
nem. sz dei patris non
habuisse naturā. ⁊ dei
tati eius que erant h
umane sbē deputātes
maiorem s̄ dm̄. mino
remqz fuixerūt? cum
gradus in uera diui
nitate ēē non possint.
qūo quicquid d̄o mi
nus est? d̄s non ē. A
lii cognoscentes pr̄is
et filii nullam ēē distā
tiā. quia non poterāt
unitatē deitatis intel
ligere nisi in unitate
psone. eundē asserūt
prem ēē quē ⁊ filiū. ut na
sci ⁊ nutriri. pati ⁊ mo
ri. sepeliri ⁊ resurgere.
ad eundem ptinet qui
per om̄a ⁊ hom̄is pso
nam impleret et ūbi.
Quidam putauerūt
dn̄m ih̄m non nr̄e sb̄
stantie corpus habuis
se. sz ab elemtis supio
ribz sūptū. Quidam
aūt estimauerūt in car
ne xp̄i humanā aīam.
ipam verbi implesse deitatē.
Quoꝝ imprudentia ī
hoc transiit ut animā
quidem fuisse in dn̄o
fatentur. sz eandē dice
rent mente caruisse?
quia sufficeret hom̄i
sua deitas ad om̄a ra
tionis officia. Postre
mo idem asserere pre
sūpserūt. partē quā
dam uerbi in carnē fu
isse ꝛuersā. ut in unius
dogmatis uarietate